

Warszawa, 01 lutego 2023 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚZOO.420.23.2022.SK.13

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 oraz art. 151 § 1 pkt 1 w zw. z art. 145 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, ze zm.), dalej k.p.a., po rozpatrzeniu odwołania [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] z 15 czerwca 2022 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z 30 maja 2022 r., znak: WOOŚ.420.7.1.2021.NH.15, odmawiającej uchylenia decyzji RDOŚ w Rzeszowie z 22 czerwca 2020 r., znak: WOOŚ.420.7.5.2019.AH.33, o środowiskowych uwarunkowaniach,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Decyzją z 22 czerwca 2020 r. RDOŚ w Rzeszowie, po rozpatrzeniu wniosku Gminy Miasto Krosno z 22 października 2019 r. na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji, tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 283, ze zm.), dalej ustawy o.o.ś., określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn. *Rozbudowa linii kolejowej nr 108 Stróże – Krościenko na odcinku od km 69+700 do km 72+100 wraz z rozbudową i przebudową układu drogowego w obszarze skrzyżowań z linią kolejową, a także budowa, przebudowa i rozbudowa niezbędnej infrastruktury technicznej realizowanego w ramach zadania inwestycyjnego pn.: Likwidacja problemów komunikacyjnych na skrzyżowaniach układu drogowego z linią kolejową nr 108 na terenie miasta Krosna.*

Pismem z 21 maja 2021 r. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] wnieśli o wznowienie postępowania zakończonego decyzją RDOŚ w Rzeszowie z 22 czerwca 2020 r. Postanowieniem z 2 lipca 2021 r., znak: WOOŚ.420.7.1.2021.NH.4, RDOŚ w Rzeszowie odmówił wznowienia postępowania, z uwagi na niedotrzymanie terminu na złożenie wniosku o wznowienie postępowania. Skarżący pismem z 12 lipca 2021 r. złożyli zażalenie na powyższe postanowienie. GDOŚ postanowieniem z 7 grudnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.33.2021.AW.2, uchylił postanowienie RDOŚ w Rzeszowie z 2 lipca 2021 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Postanowieniem z 29 kwietnia 2022 r., znak: WOOŚ.420.7.1.2021.NH.11, RDOŚ w Rzeszowie wznowił postępowanie w sprawie zakończonej decyzją z 22 czerwca 2020 r. Po ponownym rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] z 21 maja 2021 r. RDOŚ w Rzeszowie odmówił uchylenia decyzji z 22 czerwca 2020 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

W dniu 15 czerwca 2022 r. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] wnieśli odwołanie od decyzji RDOŚ w Rzeszowie z 30 maja 2022 r. Skarżący wskazują na naruszenie:

- art. 74 ust. 1 pkt 6, ust. 3, art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o.o.ś. w zw. z art. 49 k.p.a., przez uznanie, iż brak zamieszczenia w decyzji i w obwieszczeniach numerów działek ewidencyjnych, na których realizowana będzie planowana inwestycja, nie miał znaczenia dla możliwości ustalenia przez stronę, czy planowana inwestycja dotyczy ich nieruchomości;
- art. 149 § 2 k.p.a., przez uznanie, że nie wystąpiła w sprawie podstawa do wznowienia postępowania;
- art. 149 § 2 w zw. z art. 8 § 1 k.p.a., z uwagi na fakt, iż argumentacja RDOŚ w Rzeszowie podważa zaufanie uczestników postępowania do władzy publicznej, bezstronności i równego traktowania.

oraz domagają się uchylecia decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 127 ust. 3 ustawy o.o.ś. GDOŚ jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Odwołanie zostało wniesione w ustawowym terminie przewidzianym w art. 129 § 2 k.p.a.

– skarżący otrzymali decyzję 1 czerwca 2022 r., natomiast odwołanie wnieśli 15 czerwca 2022 r.

We wniosku z 21 maja 2021 r., jako podstawę do wznowienia postępowania zakończonego wydaniem decyzji RDOŚ w Rzeszowie z 22 czerwca 2020 r., [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] wskazali art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., zgodnie z którym w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu. Skarżący wyjaśnili, iż o decyzji RDOŚ w Rzeszowie z 22 czerwca 2020 r. dowiedzieli się 4 maja 2021 r., na dowód czego przedstawili wydruk zrzutu ekranu komputera [REDAKTOWANE], z którego wynika, iż zapisał on plik z obwieszczeniem o wydaniu tej decyzji w dniu 4 maja 2021 r.

[REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] posiadają przymiot strony postępowania z uwagi na fakt, iż przedmiotowa inwestycja będzie realizowana m.in. na nieruchomościach stanowiących ich własność, tj. na działkach ewidencyjnych o nr. [REDAKTOWANE] (nr księgi wieczystej [REDAKTOWANE]) i [REDAKTOWANE] (nr księgi wieczystej [REDAKTOWANE]).

W związku z przywołaniem przez wnioskodawców przesłanki dotyczącej braku udziału strony bez własnej winy w postępowaniu, GDOŚ zbadał poprawność zawiadomienia przez RDOŚ w Rzeszowie stron o podejmowanych przez organ czynnościach.

Zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy o.o.ś. jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, stosuje się przepis art. 49 k.p.a. Natomiast zgodnie z art. 49 § 1 k.p.a., jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej. Jak wynika ze znajdującej się w aktach sprawy mapy

ewidencyjnej, stanowiącej załącznik nr 1 do karty informacyjnej przedsięwzięcia, liczba stron postępowania przekracza 10, co upoważniało organ pierwszej instancji do zastosowania art. 49 k.p.a. i zawiadamiania stron o wszelkich podejmowanych czynnościach w formie publicznych obwieszczeń.

Jak wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 23 listopada 2020 r., sygn. akt: IV SA/Wa 91/20: *Przez publiczne obwieszczenie należy rozumieć umieszczenie (wyrwienie) zawiadomienia na piśmie w miejscu ogólnie dostępnym dla nieograniczonej liczby osób, w tym w lokalach administracji publicznej czy na tablicach ogłoszeń poza lokalami administracji publicznej czy w prasie lokalnej/ogólnopolskiej albo przez zainstalowane w miejscach ogólnodostępnych urządzenia umożliwiającego zapoznanie się z zawiadomieniem. (...) Sąd zaznacza przy tym, że nie chodzi o to, aby realizowanie zawiadomienia w trybie art. 49 k.p.a. w każdym przypadku oznaczało wykorzystanie wszystkich wymienionych w tym przepisie form zawiadomienia. Chodzi o to, by zapewnić niezbędne minimum umożliwiające uzyskanie informacji o decyzji tym osobom, które są bezpośrednio inwestycją zainteresowane. To niezbędne minimum podlega ocenie w każdej konkretnej sprawie indywidualnie.* Jak wynika z akt sprawy, wyżej wskazane „niezbędne minimum” zostało przez organ pierwszej instancji spełnione, na co wskazuje upublicznianie obwieszczeń na tablicach ogłoszeń RDOŚ w Rzeszowie i Urzędu Miasta Krosna, na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ w Rzeszowie i Urzędu Miasta Krosna oraz w pobliżu miejsca realizacji przedsięwzięcia. W szczególności były to:

- obwieszczenie z 8 listopada 2019 r., znak: WOOS.420.7.5.2019.AH.2, informujące strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, które upubliczniono na tablicach ogłoszeń RDOŚ w Rzeszowie i Urzędu Miasta Krosna, w pobliżu miejsca realizacji przedsięwzięcia oraz na stronach internetowych BIP RDOŚ w Rzeszowie i Urzędu Miasta Krosna w terminie 13 listopada – 28 listopada 2019 r.;
- obwieszczenie z 14 maja 2020 r., znak: WOOS.420.7.5.2019.AH.28, informujące strony postępowania m.in. o zebraniu całości materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z nim przez strony, które upubliczniono na stronach internetowych BIP RDOŚ w Rzeszowie w terminie 18 maja – 8 czerwca 2020 r. oraz na tablicy Urzędu Miasta Krosna, na stronie internetowej BIP Urzędu Miasta Krosna i w pobliżu miejsca realizacji przedsięwzięcia w terminie 18 maja – 1 czerwca 2020 r.;
- obwieszczenie z 22 czerwca 2020 r., znak: WOOS.420.7.5.2019.AH.34, informujące strony postępowania o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które upubliczniono na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Krosna, na stronach internetowych BIP RDOŚ w Rzeszowie i Urzędu Miasta Krosna oraz w pobliżu miejsca realizacji przedsięwzięcia w terminie 24 czerwca – 9 lipca 2020 r.;
- obwieszczenie z 22 czerwca 2020 r., znak: WOOS.420.7.5.2019.AH.35, podające do publicznej wiadomości informację o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które upubliczniono na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Krosna, na stronach internetowych BIP RDOŚ w Rzeszowie i Urzędu Miasta Krosna oraz w pobliżu miejsca realizacji przedsięwzięcia w terminie 24 czerwca – 27 lipca 2020 r.

Zgodnie z ogłoszeniem RDOŚ w Rzeszowie z 20 maja 2020 r., na podstawie § 12 ust. 4 w zw. z ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 878), w okresie od 20 maja 2020 r. obwieszczenia nie były publikowane na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Rzeszowie.

Weryfikacja terminów wywieszenia wyżej przywołanych obwieszczeń wskazuje na prawidłowe zawiadamianie stron postępowania oraz zainteresowanego społeczeństwa o podejmowanych przez organ czynnościach. GDOŚ nie stwierdził, by były one upublicznione przez okres krótszy niż 14 dni, zaś obwieszczenie z 22 czerwca 2020 r., znak: WOOŚ.420.7.5.2019.AH.35, nie krótszy niż 30 dni. Na każdym z etapów prowadzonego postępowania strony miały możliwość zapoznania się z aktami sprawy, złożenia uwag oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów. Biorąc powyższe pod uwagę, w przedmiotowej sprawie nie wystąpiła wobec [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] przesłanka wymieniona w art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a.

Okoliczność, że pomimo prawidłowego zawiadamiania stron postępowania o podejmowanych czynnościach i doręczenia decyzji w trybie art. 49 k.p.a. skarżący nie wiedzieli o toczącym się postępowaniu i wydaniu decyzji, nie może prowadzić do wniosku, że strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu. Jak wynika z przywołanego wyżej wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 23 listopada 2020 r.: *Przyjęcie domniemania skutecznego doręczenia pism (w tym decyzji) poprzez publiczne ogłoszenie wyklucza możliwość wykazania, że strona w istocie dowiedziała się o wydaniu rozstrzygnięcia w innym terminie niż wskazany w art. 49 § 2 k.p.a. Strona postępowania nie może skutecznie twierdzić, że w rzeczywistości, mimo publicznego ogłoszenia o wydaniu decyzji, o tej decyzji nie wiedziała. Prowadziłoby to bowiem do podważenia sensu regulacji zawartej w tym przepisie.* Tym samym GDOŚ nie podziela zarzutu braku skutecznego doręczenia decyzji skarżącym w sytuacji, gdy RDOŚ w Rzeszowie poprawnie dokonał zawiadomień stron.

Kolejnym zarzutem podniesionym w odwołaniu z 15 czerwca 2022 r. jest niewystarczająco dokładny opis lokalizacji przedsięwzięcia, tj. brak numerów działek ewidencyjnych, zarówno w obwieszczeniach wydawanych w toku postępowania, jak i w samej decyzji RDOŚ w Rzeszowie z dnia 22 maja 2020 r. Skarżący wskazali, że z powyższych względów nie mogli wiedzieć, iż inwestycja obejmie częściowo ich własność, a nazwy przedsięwzięcia nie da się w prosty sposób powiązać z oddziaływaniem na ich działki. Organ odwoławczy nie podziela stanowiska skarżących.

Zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o.o.ś. w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określa się rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia. Przepis ten nie wskazuje, w jaki sposób organ powinien opisać lokalizację przedsięwzięcia, w tym nie nakłada obowiązku wskazania numerów wszystkich działek ewidencyjnych stanowiących miejsce realizacji przedsięwzięcia. Jak wskazuje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 18 września 2018 r., sygn. akt: II OSK 170/18: *Opis miejsca realizacji przedsięwzięcia powinien być przede wszystkim racjonalny z punktu widzenia możliwego zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i zapewnienia przestrzegania wymagań ochrony środowiska. Z treści art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a u.u.i.ś. nie wynika, aby ustawodawca określił sztywne ramy prawne opisu miejsca realizacji przedsięwzięcia, nie wskazał również obowiązkowych elementów*

takiego opisu. Szczegółowość opisu miejsca realizacji przedsięwzięcia musi być także dostosowana do rodzaju i specyfiki przedsięwzięcia. Ustawodawca nie stworzył zatem sztywnego modelu prawnego określenia miejsca realizacji przedsięwzięcia w decyzji środowiskowej. Przepis art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a u.u.i.ś. nie wymaga, aby określając miejsce realizacji przedsięwzięcia w decyzji środowiskowej organ miał obowiązek wskazać numery wszystkich działek ewidencyjnych, na których planowane jest zrealizowanie przedsięwzięcia. W opinii GDOŚ, przedstawione na str. 8 decyzji RDOŚ w Rzeszowie z 22 czerwca 2020 r. opis przedsięwzięcia i miejsce jego realizacji są szczegółowe i w sposób wyczerpujący przedstawiają poszczególne elementy przedsięwzięcia, jak wskazują ich planowaną lokalizację. RDOŚ w Rzeszowie wskazał, że w zakresie przedsięwzięcia mieści się m.in. rozbudowa ul. Bohaterów Westerplatte na długości ok. 354 m oraz rozbudowa skrzyżowania ul. Bohaterów Westerplatte z ul. Lwowską. Zatem brak wskazania w decyzji działek ewidencyjnych skarżących nie stanowi naruszenia art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o.o.ś.

W kwestii obwieszczeń należy wskazać, że ich celem jest umożliwienie stronom czynnego udziału w sprawie, w tym umożliwienie składania wniosków dowodowych i zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz informowanie o podejmowanych przez organ czynnościach. Jednak przepisy prawa nie określają elementów składowych takiego zawiadomienia, również orzecznictwo nie wskazuje, jakie informacje powinny znajdować się w zawiadomieniach. Nie istnieją również regulacje dotyczące formułowania nazwy przedsięwzięcia. Nazwa przedmiotowego przedsięwzięcia jednoznacznie wskazuje na rodzaj planowanych prac, wraz ze wskazaniem kilometrażu linii kolejowej podlegającej rozbudowie, a także informuje o przebudowie układu drogowego w obszarze skrzyżowań z linią kolejową. Nieruchomości będące własnością skarżących znajdują się przy ul. Bohaterów Westerplatte, tuż przy skrzyżowaniu z ul. Lwowską, które podlega pracom remontowym, oraz w odległości ok. 50 m od przecięcia się ul. Lwowskiej z linią kolejową. Podane w nazwie przedsięwzięcia zamieszczonej w obwieszczeniach informacje mówiące o „przebudowie układu drogowego w obszarze skrzyżowań z linią kolejową” w wystarczającym stopniu wskazywały na możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na nieruchomości znajdujące się w pobliżu tych skrzyżowań, jak i samej linii kolejowej, w tym na działki ewidencyjne skarżących o nr. [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE]. Informacje te są wystarczające, aby skarżący zainteresowali się toczącym się postępowaniem, a także zapoznali z dokumentacją sprawy i szczegółową charakterystyką przedsięwzięcia znajdującą się w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Skarżący również mogli skorzystać z regulacji zawartej w art. 49b k.p.a., która – w przypadku zastosowania przez organ trybu zawiadomienia w formie publicznego ogłoszenia – przyznaje stronom prawo wnioskowania do organu o udostępnienie decyzji.

Z powyższych względów nie sposób uznać za słuszne zarzuty naruszenia art. 74 ust. 1 pkt 6, ust. 3, art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o.o.ś. w zw. z art. 49 k.p.a., a w konsekwencji art. 149 § 2 k.p.a. oraz zasady zaufania do władzy publicznej.

Odnosząc się do wniosku o zbadanie kwestii, czy brak wskazania w decyzji RDOŚ w Rzeszowie z 22 czerwca 2020 r. numerów działek ewidencyjnych skarżących oznacza, że organ pierwszej instancji nie poddał analizie oddziaływanie przedsięwzięcia na te nieruchomości, należy wskazać, że analiza ta wykracza poza ramy niniejszego rozstrzygnięcia.

Z art. 151 § 1 pkt 1 k.p.a. wynika, że organ właściwy w sprawie wznowienia postępowania, po przeprowadzeniu postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy, odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145aa lub art. 145b k.p.a. W analizowanej sprawie skarżący jako podstawę do wznowienia postępowania zakończonego decyzją RDOŚ w Rzeszowie z 22 czerwca 2020 r. wskazali art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. Podstawa do uchylecia decyzji, o której mowa w przywołanym wyżej przepisie, opiera się na dwóch przesłankach – na fakcie niebrania przez stronę udziału w postępowaniu oraz na braku winy strony. Pierwsza przesłanka dotyczy sytuacji, gdy strona w ogóle nie wzięła udziału w postępowaniu, jak i sytuacji, że strona nie wzięła udziału w którejkolwiek z czynności mającej istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Prawo czynnego udziału strony w postępowaniu obejmuje zarówno udział w czynnościach postępowania wyjaśniającego (m.in. wszczęcie postępowania, możliwość zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań czy podjęcie czynności procesowych w celu obrony swoich interesów przez złożenie nowych dowodów w sprawie), jak i udział w czynnościach decydujących (doręczenie stronie decyzji, a w konsekwencji możliwość wniesienia odwołania do organu drugiej instancji lub skargi do sądu administracyjnego). Brak winy strony obejmuje natomiast sytuacje, gdy brak udziału w postępowaniu był wynikiem okoliczności, za które strona nie ponosi odpowiedzialności. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy strona nie została dopuszczona do postępowania z winy organu, w szczególności, gdy organ nie zawiadomił strony o wszczęciu postępowania, o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań lub nie doręczył stronie decyzji, a także z powodów, których strona nie była w stanie przewyciężyć. W analizowanej sprawie powyższe okoliczności nie wystąpiły.

W toku prowadzonego postępowania GDOŚ ustalił, że RDOŚ w Rzeszowie w prawidłowy sposób informował strony postępowania o podejmowanych czynnościach, w tym o wydaniu decyzji z 22 czerwca 2020 r., zapewniając stronom czynny udział w każdym stadium postępowania. [REDAKTOR] i [REDAKTOR] nie przywołali natomiast żadnych dowodów, które potwierdzałyby, że w sprawie wystąpiły okoliczności, których nie mogli przewyciężyć, a które to uniemożliwiły im bez własnej winy zapoznanie się z aktami sprawy oraz treścią powyższej decyzji, jak i wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a w konsekwencji nie udowodnili, że bez własnej winy nie brali udziału w postępowaniu. Nie budzi zatem wątpliwości, że w analizowanej sprawie nie wystąpiła przywołana przez skarżących podstawa do wznowienia postępowania określona w art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., co uzasadnia odmowę uchylecia decyzji RDOŚ w Rzeszowie z 22 czerwca 2020 r.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W

ocenie GDOŚ rozstrzygnięcie podjęte przez RDOŚ w Rzeszowie decyzją z 30 maja 2022 r. jest prawidłowe i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym uchylenie tej decyzji.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 oraz art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;
- wnoszący skargę, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Wnoszący skargę, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- wnoszącemu skargę, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Z upoważnienia
Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępca Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Magda Kars

Otrzymują:

1. ██████████ – pełnomocnik ██████████ i ██████████
2. Gmina Miasto Krosno, Urząd Miasta Krosna, ul. Lwowska 28a, 38-400 Krosno
3. ██████████ – pełnomocnik Gminy Miasto Krosno, Promost Consulting Sp. z o.o Sp. k., ul. Niemińskiego 4, 35-307 Rzeszów
4. Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 ustawy o.o.ś.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie